

אוררך ארור ומברכך ברוך

מלכות יוין להמשיך שפע לפרצו המלכות המזמזמת בניע. ^{אוצר החכמה}

הקדמת ברכת המוציא

בשבת ישב במקומו באופן שיהיו הב' לחמים האמצעים העליונים כנגדו הא' שכנגד אות י' בימין ויהיה הלחם שעשה בו שתוסי' טבואות אם עיטה והב' שכנגד אות ן' בשמאל ויתבר אתויהם ביתה ופניהם הוצה ויניח הב' לחמים אלו כנגד אלו העליונים שהם הזכרים ע"ג הב' תחתונים שהם הנקבות כנגד הב' ההין דה ויכוון שישיעו עליהם :

ויברך ברכת המוציא בכונותיו כמו בחיל אלא שבמלת לחם יכוון להמשיך שפע והארה מ"ב אותיות דג' היות ד"ב נימן דשערי דעתיקא אל ה"ב לחמים מכל אות, אל לחם אחד ואו יכוון בכל לחם הויה אי חה בסעודת הלילה אבל בסעודת שחרית יכוון להמשיך השפע מ"ב אותיות דג' היות ד"ג חזורת דעתיקא ובסעודה שלישית מ"ב אותיות דג' היות ד"ג תיקוני דיקנא מכל אות אל לחם אחד :

ובעוד הב' לחמים אלו שבידו מונחים כנגד הב' תחתונים יבצע מלחם הימני כזית סוד יו"ד דהויה ויאכלנו ויבצע בציעה ב' שיעור כביצה סוד ירד דארני ויתן לאשתו ויכוון לחבר ולשלב הויה ואדני יאהרזנהי ואחך יתן לשאי המסובת.

ברכת (י)

כונות פרטיות

ברכת המוציא תכּוּן מטבע הברכה יבוא להלן עם ברכת הנהנין עם
מלך העולם ע"ש.

ברוך אתה יהוה יהוה יאהדונהי אלהינו מלך

העולם זיווג נוצר ונקא

דהמוציא יוד אלף הי הי ויו יוד הי הי

מקיסיליט דהרב לחבד	יוד הי ויו הי	יהוה יהוה
וחגית דזון דאצי	יוד הי ויו הי	יהוה
ודברי דאצי ודבריא	יוד הי ויו הי	

זיווג נוצר ונקא

לחם יוד אלף הי הי ויו יוד הי הי

גוי יהוה יהוה יהוה	יוד הי ויו הי	יהוה יהוה
מקיסיליט דרק לחבד	יוד הי ויו הי	יהוה
וחגית דזון דיצירה	יוד הי ויו הי	
דאצי ודיצירה		

זיווג נוצר ונקא

מן הארץ יוד אלף הי הי ויו יוד הי הי

להמשך מוחק דלים	יוד הי ויו הי	יהוה יהוה
דמי דארא עם נרנחי	יוד הי ויו הי	יהוה
דנמשלחבד וחגית דזון	יוד הי ויו הי	
דעשיה דאצי ודעשיה	יוד הי ויו הי	

ויאכל

כונות פרטיות לח

יאהזיהה ויאכל ויגון להמשך השפע מזיוג
דחריב דחך וגרון דעתיק ונוקי
יוד א ה ה ואו י ה ה אוצר החכמה
ונקרא ישראל ולאה הגקיא זיא דרך סז
לחביד דחריב דחך וגרון דאא ונוקי הגקי יעקב ורחל ונקי נוקי
ומזדוגים גם הם בחריב דחך וגרון דילהת

וכמו כן להמשך מזוג דחריב דחך גבירי ונרק דישראל ולאה הגקי זיא
דרך סז לחביד דחריב דחך וגרון יאההוידה
דיעקב ורחל הגקי נוקי ומזדוגים גם הם יוד א ה ה ואו י ה ה
בחריב דחך וגרון ומשם אנו אוכלין מעודה זו

ויאכל די צורכו ואעסי שאוכל יותר מרצונו אינו הולך לחיצונים
כמו בחול אלא הכל נבלע באיברים

כונת האכילה והשתיה וברכת המזון עיין לעיל מרף סז עב עים
דף כיב ותכוין בהם :

ואח"כ ילמוד על שלחנו חי פרכים האי מסמי שבת או די לפחת
ואם עסק בתורה על שלחנו אפי' סיא דיו :

ובעוסקו בתורה בליל שבת יכוין מצפין בניי סמים ושם שקויצית
בניקוד רית ויאמר אלהים הגה נתתי ושם סיג בניי צירי יוד ה ה ואו ה ה

ושם

כונות פרטיות

ויש הויה בני שבא צידי יהוה ומלאכותם שמעיאך ברכיאל
אהניאל צויראל רזיאל יוסיאל

סעודת שחרית

ויען עתה אחר המוסף עלו זרין בקה"ב דארא שהוא בנהן דארא
ועוסדים סמוך לפה דארא ומשם אוכלים זרין סעודת שחרית מפה
דעק ולכן נקי סעודת ע"ק וע"י סעודה זו נבקעים ומתגלים החביד
דארא ע"י אשר עלה זיא בהם במוסף כי זית כבר נתגלו ע"י הסית
בז' עולים וע"י הקפת השולחן נמשכים מקיסי נה"י וחגית דאויא ע"י ומקיף
כתב"ד דארא ע"י אשר עלה בהם זיא במוסף נמשכים מסילא שלא על ידינו

נודע כי זיא הוא ישראל וראה ונוקי הם יעקב ורחל והם זרין דאצ"י
ומלבישים לעיק דאצ"י שהם עתיק ונוקי ואיא ונוקי מסבורא
דילהן וכן עתיק ואיא הנז' מלבישים לאיק מסבורא דליה נמצא
שעיק הנז' הם נקי זרין בערך איק והעתיק ונוקי נקי זיא דאיק בערך
איא ונוקי הנקי נוקי דאיק והאיק נקי עתיקא קדישא דהיינו עתיק
ונוקי ואיא ונוקי בערך עיק דאצ"י שהם זרין דליה והעיק דאצ"י הנז'
נקי איק בערך זרין דאצ"י הנז'

ד

ונודע כי כפי מה שעולים זרין דאצ"י כך עולים כל העולמות
שעליו נמצא שבמוסף דשבת שעלו זרין דאצ"י עד כתר
דאויא

שבת אל המל' והיא האוכלת סעודה זו כג"ל אבל אינה מקבלת הארה זו אלא באמצעות ז"א כי הוא הוא המקבלת תחלה והוא טומא אח"כ אל"ס. ודע כי בכל מקום לא יש סעודה רק כשם בחי' פה (ו) ולכן עתה בליה שהיא מקבלת מן הפה ד"א לכן יש סעוד' ממש ואינו על ידי תפלה כשאר ההמשכות והעליות וכן הוא ג"כ בכל סעודות דשבת כמ"ש בכל סעודות דמקום הראוי לה. **ופעם אחרת** שמעתי ממו"ל בענין מספר י"ב לחמים כי הגה הם י"ב כנגד י"ב גימין או כנגד י"ב חוורתו דרישא דאריך או כנגד י"ב תיקוני דיקנא דא"ח וכולם יורדים עד היסוד ומה שהיו תחילה מספר י"ב שהם ג' היות שבהם י"ב אותיות ונעשו שם כמנין לחם שהם ג' היות הגה עתה בדרתם אל היסוד נעשים אותיות מל"ח כאותיות לח"ם. **והענין הוא** שהם בחי' ג' הנצודות הנמטקות אשר ביסוד שהם ג"כ בחי' ג' היות כמנין מל"ח ואז מתמקקים יחד ג' הנצודות וי"ב בענין מספר י"ב המיתוק סוה הרווחו הגבו' כי בתחלה היו מרים כבוד הדינים הקשים ועתה נהפכו לטעם המלח. אשר נהפצל מהם קלת מריחותם. וא"ל מורי הרב משה אלשיך נר"ו כי שמע ממו"ל כי ביום שבת כונה זו תהיה בעולם האלילות ובימי החול ג"כ תהי' כונה זו אלא שבהי' בעולם הימי' ה) ואינו לא שמעתי זה וממה שנבאר ב"ב לחמים דסעודת שחרית נרא' כי ליל שבת הם י"ב גימין ויום שבת הם י"ב חוורתו ובתחלת שבת הם י"ב תיקוני דיקנא כללג"ד : **והנהגות** לענין א' בענין סדר י"ב לחמים כי תכוין שד' לחמי' שמלך ימין שהם ב' ע"ג ב' הנה הם ארבעה אותיו' והיה אחת אבל ב' לחמים התחטוים הם שני ההי"ן שהם הנקבות וב' לחמים העליונים הם ב' אותיות ו"ו שהם הזכרים כי הזכרים הם למעל' והנקבות תחתיהם וכע"ד ד' לחמים השמאלים הם הויה אחרת ב' ע"ד הגו' ממש ט) ותכוין כי ב' לחמים האמצעים הסמוכים ללד ימין הם סוד ב' אותיות ו"ה ו' על ה' והב' אמצעי' הסמוכים ללד שמאל הם ב' אותיות ו"ה ו' על ה' וברוך לומר ברכת המזוזה או תקח ב' לחמים העליונים שבד' אמצעים ותחבר שניהם בב' ידיך וב' שולי' הלחמים יהיו דבוקים זה בזה וב' פנים מב' לדיוו שלהם יהיו פן זה מזד ימין ופן זה מזד שמאל ואז יתראו כאלו הם לחמים נעשו לחם אחד ובו ב' פנים מב' לדיוו ויהי' כדמיון לחם הפנים שבמקדש **ותכוין כי הלחם שבד'** ימיןך הוא אות י' של הויה והלחם שבד' שמאלך אות ו' ותבדק אז ברכת המזוזה ובה' של המזוזה תכוין אל ה' עילא' ובה' של הארך תכוין במלכות ובעלת לחם תכוין בחי' . **גם במלת לחם** תכוין אל הלחם הגו' שהוא בחי' י"ג גימין הג"ל ואח"כ תבלע **מן הלחם הימני שהוא כנגד אות י'** של הויה כנו' והוא כנגד התחמה אשר משם נמשך הזוון המעולה מכל השאר ותבטל ממנו תחלה שיעור כוזה ותאכלנו אתה ותכוין שהכוזה הזה הוא כנגד אות י' של הויה שהוא הויה ואח"כ תבלע בלישם ב' כשיעור כביולה ותתן לאשתיך ותכוין שהיא כנגד אות ו' אחרונה של אדני' שהוא בערך דו"א ותכוין שיתחברו וישבו שם **יאהרנהו'** ואח"כ תבלע ותתן לשאר בני הסעוד' היושבים שם וכוס' סעודת ימי החול יתבאר יותר באורך כל עניני ברכת המזוזה וכונה האכילה ושאר פרטים האחרים אבל בענין אכילת סעודה זו כבר נתבאר לעיל קלת כוונת שבה ואמנם דרך קצרה תכוין כי הגה עתה אתה אוכל מן הארה הנמשכת מן פה דו"א וממ' שבו ומן לב' נתי' חכמה שבו אשר עתה הם מאירים בל"ב שינים אשר בפך וע"י אתה טוחן ולועם המאכל וכבר נתבאר ענין כוונת טחינת השינים באכילה בסעודת החול וע"ש היטב פרטים רבים וכוונת רבות :

יהא רעוא מן קדם עתיקה קדישא דכל קדישין עמירא דכל טומיין סתימא דכולא דיתמשך טלא עילאה מנייה למליא ריש' דו"א ולהעיל לחקל תפוחין קדישין בנהירו דאנפין ברשו ומדוא דכולא. ויתמשך מן קדם ע"ק דכל קדישין עמירא דכל טומיין סתימא דכולא רעואת חנא וחסדא ורחמי בנהירו עילאה וברעות' ומירו עלי ועל כל בני בתי ועל כל ישראל עמך ויפקינא מכל עקבין בישין דיייתן לעלמא יוזמין וייהיב לנא ולכל נפשתיא חנא וחסדא ורחמי ומי' ארביי ומוזגי רויתו מן קדמיה אכיר' א) : **ובריירה** יכוין במלת טלא לטל יחק ובה"ה פשוט ומלא ומלוי המלוי שהם ט"ל אותיות והב' טללים האחרים כלולים בו ב) ובטל דשחרית יכוין באברהם ובט"ל אותיות שם בד' היות עסמ"ב וב' טללים האחרים כלולים בו. ובטל דמנחה יכוין ביעקב ובשם יהו' במילוי אלפין שעולה עלוב' טללים האחרין כלולים בו. ואילו הג' טללים בני' הם ק"ו וכוללם הויה"ה וההי' שהוא ב"ן ושם אדני' בני' ק"ו כמנין ט"ל ג"פ. ור"ת של שלשה כוללים הללו עולים בני' ג"א וס"ת הם בני' אל"ל :

וקודם הנטייה יאמר התקינו סעודתא דמהימנותא שלימתא דתותא דמלכא קדישא התקינו סעודתא דמלכא דא היא סעודתא ד) דחקל תפוחין קדישין וז"א וע"ק אהיין לסעודא בהדה: **ובשחרית** יאמר דא היא סעודתא דע"ק וז"א וחקל תפוחין קדישין אהיין לסעודא בהדה ובתחלה יאמר דא היא סעודתא דו"א וע"ק כו' ה) אח"כ תטול ירך וירך שבעת שחננב ירך ושבעה שחננב ע"י תגביה ב' ירך וקופית למעלה כנגד ראשך מב' לדיו ראשך. גם יהי' כ"ז מעומד :

ועתה נבאר הכונה הגה ענין נטייה לאכילה נבאר ענינה בענין נטי' לאכילה דימי החול אמנם מה שמוסיף בזה עתה הוא כי הגה שם נבאר ענין הנטייה שהיא העלאת הידים כנגד הראש להעלות אל מדרגתם הא' שהיו משתמשין במקום ראש והנה עתה להורות כי הנוק' מקבל' הארה ע"י הידים העליוני' דו"א מן תלת מוחין דילי' ברישיה לכן תגביה ירך עד כנגד ראשך וגם לסיבה זו לריך לברך ברכה זו מעומד לפי שהיא למע' כבוד המוחין דו"א ונדע כי עלמא דדוכרא כל עובדו מעומד ולכן עתה אשר כוננך להעלות את הנקבה וליתדא עם בעלה לריך שהי' מעומד. גם בכל נטייה מג' סעודות דשבת לריך לקיים ב' הדברים הגו' שהיה מעומד ושיגביה ידיו עד כנגד ראשו :

ענין השלחן רחמי לנוז"ל שהיה חושש ומקפיד מאד וזהו לאכול בשלחן של ד' רגלים כדוגמת שלחן שבבית המקדש גם (ו) בענין הלחם המסודר עליו לריך לזיאר לשים בכל סעודה י"ב לחמים על השלחן כנגד י"ב חלות לחם הפנים ותסדרם כסדר זה ו' לחמים מזד ימין השלחן וו' מזד שמאל השלחן והו' הימני יהיו ג' ע"ג ג' וכן בלד שמאל והג' שבד' ימין יהיו מונחים כעין סגול וג' העליונות מונחים עליהם וכן בלד שמאל חוה סדרן נמלא י' בלד ימין השלחן יש ד' לחמים ב' ע"ג ב' כזה ° ° ° ° וכן בלד שמאל ובאמצע י' ד' לחמים אחרים ב' ע"ג ב' ° ° ° ° כזה אלא שהשנים מופסקים מן השנים האחרים ורווח ואויר ביניהם כי הב' האמצעיים שהם זו ע"ג זו הם קרובים לשני חלות הימנים והב' האמצעיים האחרים קרובים אל ב' חלות השמאלים. וענין זה נמלא מפורש בביאור בס"ה באחרים דכ"י . והיותם י"ב לחמים הטעם הוא כי הגה עתה בסעודה זו מקבלים הארה מן הי"ג גימין דשערי דברישא דא"ח וכבר נתבאר אללנו כי אותם הי"ג גימין הם בחינת ג' היות ובהם י"ב אותיות והיותה היא הגימא הכוללת לכל הי"ג גימין אבל שרשם אינם אלא י"ב ולכן כנגדם הם י"ב לחמים ובחי' היותם ג' היותם שמשפרם ע"ח לכן הם נקראו בחי' לחם שגם הוא בני' ע"ח . באופן שתכוין להוריד הארה מן ג' היות שהם בני' לחם ומכל אות ואות שבהם נעש' לחם אחד והויה אחת כוודע. ומשם נמשכת סעודה זו דליל

הנהגות וביאורים : א) עיין אמל"י דף ק"י ס"י ל"ו : ב) א"ש ט"ז כי לתעלה כתבו שם באה"ק מ"ח אותיות. ל"ל כי למעלה פיירי כהיה דידון ואלן כהיה דההין (אכ"ח) ועתה מלאחי כ"ה כן כס' אהבת ד' : ג) א"ש וכו ביאורו של דבר כי ר"ת בל אהיק הוא א' ר"ת של ד' היות הם ד' וידן וסם מ' ור"ת של יק"ו הוא עשרה הרי ג"א. וכן ס"ח בל אהיק הוא ה' וד' היות של ד' היות הם כ' ו' של ס"ת ק"ו הם אל"ל והנה ל"ח הנזכר הם כ"א אותיות שיש בשם אדני פשוט ומילוי ומילוי המילוי כסוד ועתה יגדל כ"ה כ"ה ד' : ד) עיין תו"ת ד"ר ע"א ודק"ד ע"ב ד"ה ו"מ"ה הרב : ו) פע"ח סו"א משער השנה : ז) נראה פשוט כונת רבינו דלון כוס שיש זמן לאכול רק בזמן שטלעין יפקי"ו וז"ל אל קרוב הפה. ובליל ש"ק יפקי"ו הם בחינת דו"א קרוב אל הפה וכן כיום אחר התפלה וז"ל הנדולים כהנה"ד דא"ח ויקרא סעודה דע"ק שהם כהנה"ד דא"ח ויקרובים אל הפה דא"ח כנגד לקחן. וכן בסעודת המנחה ז"א עולה בחינת דדיקנא דא"ח והוא קרוב אל הפה וכן בחפלת שהריח דחול יפקי"ו עולים בחזרת העמידה בחינת דו"א קרוב אל הפה. ש"ס : ח) ובפע"ח יש ג"א בעולם הכריזה : ט) כ"ב וד' לחמים האמצעיים ג"כ הם הויה אחרת פלישת ע"ד הנזכר ממש ותכוין ט"י : י) עיין אמל"י דק"ב ע"ב שאלה ז' ישיין תו"ת דף מ"ח ע"ב ודס"ד ע"א ודע"י ע"ב ודק"ט ע"ב :

ולכן יחד מוב כשפולס הוא למעלה ממה שהקבלס למטה. ומ"ש רז"ל (ז' עד שחלה רגל מן השוק שיעורס לפי שחארס זו שקולס הוא מאלי' ובוק נקי החיזונים והעולמות וירק עד שחלה רגל' ורגל' הוא ע"ב וקס"א שהיא מקבלת אלו המוחין עד שחבא למקום כשוק שסס החיזונים:

וסוד חוב"ס היא חזים כ"ו היא מילוחו חבנים ולאקס הוא סוד החכמה וז"ס מ"ש (שמולא א' ח') וסי סגר אח החמה כי חכמה ארסב לסודווג עם זינא אמנס נכ"י שלח מחפשים כנגד ז"א זהו וסי סגר אח החמה שהיא סגורה חוק ז"א שהוא סו"ה ועוד שהוא כנלח וסיא כבוד ונאמר (דניאל י' ח') וסודי כספק עלי למשחית ולכן יעקב כלל נלח כבוד כדי לסודווג ושמולא חיקן הסוד וגם סללח אבל לא לנמרי וזו שקול כמסס ואסרן שסס כ"ו"ה אמנס עדיין סוד לא נתקן לנמרי עד שכלו בני השמונאלי וחיקני אורו במחמתו שעשו אבל לא נתקן עד ח' ימים של חוכס ולכן סו ח' ימים שסס עד סוד:

ונחזור לענין שיחא סיס מלד מול שמתי ר"ל מסעפרות שסס בחינה זינא שמשס סס מחפשים בחינה כדונים ולא מסאור שחוכס ולכן אמר יחאן בן אדרסס ר"ל אפי' שגראסס שהוא דין בן אדרסס הוא שמהסרסס ילאו הגבורות ומיס סרו וילדו אפילס אי"ב כל כדונים וכל הקלופות ילאו מן החסרסס ואיך יסרן זה לזה חזר ואמר אדרסס סוליד אח יחאן כמו ססולרס שסבן ילא מחוק כפיפס קך אדרסס שהיא סוד החסרסס ממנו ילאו כגבורות שסס סוד יחאן ונחכו וזכו שאמר אדרסס סוליד אח יחאן:

ל"הו"ה רנכ"ח אשת"ו

ס"ח חו"ס כי רבקה חקנס עון חוס שהוא כנלולס וכן יחאן חקן עון אדס"ר כפשיעת אורו ע"ג סמוכס כמ"ש כד"מ פ' כסר ע"ס ח):

ויעתר יצחק רה' לנכח אשתו וכו'

פ"י רז"ל (ט) בני חיי ומזונו לאו בזכותה תילא מלחא אלא במזלח י"ל לזס לא סקדים חסבוב חחלס שהוא חסיס שהוא אוקך האדסס קודס כל דבר ואח"כ מזוני ואח"כ בני ועוד למס אלו סלשסס אינס הלוי"ס כזכות ועוד לריך להבין מסו מולא דקאמר אמנס הסנין הוא כשוורד אור ח"ים ומחפשט בעתיק שהוא שיעור כלי (י' האלילוח. שכל השאר סס מלבוש' אלו אי"ב כשוילא סאור הוא כדריאה שסס מניעים סרגלס וגם זה אי אפשר לפרש קך כי סרגלס סס סחומס ואיך ילא סאור מסס אבל הסנין הוא ססאור וילא דרך סיסוד שהוא למעלה כיריס וילא לז"א שהוא לבס שלו כזכור סזעיר מלבוש' לאריך עד כפיבור וכשוילא סאור מיסוד כל אריך בא כנגד דעס של זעיר וסאור סוילא דרך סיסוד בא כדריבוי ונקרס בקר וזס"ס סבקר אור שהוא יוסף ונקי בקר וממנו סאור וילא וכן חרנס אלקולס לפרס כסיר וכו' סאור סוס סוילא כדריבוי כנסר וסאור סוילא מחוקן דרך סעפרות נק' מול לפי ססאור כול פיפין עיפין וכו' ופי' סעפר וסאור סוילא דרך בו הוא סעסמחפשט אור ח"ים כז"א כראש הוא מקוס סססומין וכו' סמו' וכסבא לסעפסט דרך סרגון סו' לז ביוחד ואלו סאור כוקע וילא דרך סעפר וממנו נסחוס סוקן וזס"ס (חלילס ל"ג) אדירים מסברי יס ר"ל לשון סעפר וזס"ס כלו כדלרס סעפר וזכו אדירים מסברי יס ר"ל כסנכקע סכלי וכוקע סאור וילא לחוק וילא באדירים שסס סעפרות וסיקו סס סעפרות פ"י ואמר אדיר כמרוס סכו' כזקן למעלה וזכו סעפר סכו' כח"י וי"ו וסאור ככוכבו סו' י' ססו' סיפס סאור סכנסס לחוכו וסוקן סוס מניע עד עיבורו של אריך שסס סו' ראש ז"א וסס סוד י"ג חיקוני דיקנא לפי ססאור סמחפשט וכוקע כזקן

סו' י"ו ומול סו' וסי"ג סס י"ו י"ו כרי אל"ף כזס א' וסס ל"ב סווי"ת כחכמה ועשים כזינא ל"ב אלכיס של כדלשית וסס י"ו של חכמה וי"ו של זינא וסעפרות סס כח"י סבינא וסאורות שסס סוירדין סמלובס כחוכו חכמה ומזווג שני מזלות אלו י"ו י"ו כזאס כל כדכדירס וסס כח"י כדונים שסס סעפרות ואלו שסני מזלות כסמורווגין סעפרות סס סעפרות שסס מבחי' גבורס נקראס זכו"ח שסס זיפ רי"ו ע"ס אמנס סאור שחוכסס ר"ל כשיכנס סאור כאלו שסני מזלות אז נקי מזל' וכסבא יחאן ונחפלל ספק אלו שסני מזלות נקי' וזכותא לרמתי שסכניס אור חכמה כחוכס וזכו ועסטר לשון סיסוד כנר המול סו' ספסר י"ו עס"ר וכנגד המול

סכני וי"ו עס"ר לו סני ו"ו י"ו ורמתי' אלו ככר אמרנו מקומס שממוח ח"א יולאס שלשס סווי"ת לחוק כמלחא וכפניס וגי סווי"ת ג"כ כדיקנא אוחס של פניס לוקח אוחס מזל כו"ל חס"ד לפי סמארנו כי כנלולס של ח"א כעשית מבינא של ח"א (י' ונא"ר חסד אמרנו ססו' ממילוחו זינא סו' כולל אלו סלשסס סווי"ת וגי סווי"ת של דיקנא סס כנללסס כמול ונקי"ס סכו' מול י"ג וגי סווי"ת של מול שמני נקי לח"ס וגי סווי"ת של י"ג נקי מליח ולכן לריך לסבל לחסס כמלח לזווגס וז"ס מ"ש רז"ל (ב) פח כמלח חלכל כדי שחמחקי כל סעולמות ומיס כמסורס חסחס לרמוז על סחסרסס סמחפשטס כעולמות שאין להס גבול אמנס סגבורות נוחיס גבול לחסרסס שאינס מניחיס לעבור סאור. אי"ב כסמחפשטס סווי"ת כדיקנא נקרא מול' על שס סעוללס סאור מאור חכמה סיפוח של אור ויורדים לראש ז"א וזכו בני חיי ומזוני מזון מלד חכמה חיי מלד סבינא סנקרחה אלכיס חייס. כניס מסדעח שמשס יודרס כעופס לחוט ססרסס וכשיכנס אור של אלו המוחין כדיקנא נק'

ז' מזלות ומסס יורדים כניס חסיס וסמוון ולקח סחל' ססרד מלמעס למעלס כניס כדעח וכו' ואלו סעפרות נעשו מלד סאור סכנסס חוק ח"א וסרגון כר ולינו יכול לעבור משס. ומה שיוכל לעבור עובר וססאר דוחס וילא כעפרות. וזה סאור סוירד כגרון כנסס כנללס של חכמה ושל יס"ס וכנסס חוק ז"א וגם סיסודות כנססס כך זה כחוק זה עד חוק הז"א ומניעים עד שס וגי עפרות של אלו גי יסודות נקראס סחומות וזמ"ס (סחללס מ"ב ח') חסוס אל חסוס קורא לקול לנירדיך לניור סו' סמסכס סיסוד סוירד מורס לאור חכמה סמלובס חוק יסוד של ח"א אבל סאור בא מלובס וכזו יתוקך קוסיח אחס וכו' כי ידוע כי ח"א מניע עד סוף סא"י ורגלס שלו מניעים לראש כדריאה לחיחה סעולמות וסנא סרגלס סס סחומס אי"ב חוק ילא סאור משס לחיחה סעולמות אמנס ססאור וילד דרך יסוד ח"א יסוד של ז"א ומחערב עם סאור סחוי"ת של סרגלס לחיחה סעולמות אי"ב סאור שז' דרך סרגון בא מלובס סכו' אור גדול אבל סבא מן סעפרות סעיפין סוירדים כנססס כז"א חוק רלבו זה בא כנללוי ויכול לקבל אוחו ומחוק סו"ה ומלגן סעפרות שלו וקורא לקול לנירדיך שהוא מקבל מיסוד שלו וסיסוד שלו בא לו אור ממעל סכל זיוג של ח"א סו' עמלמו סכנססס ספרדיקס שלו חלח בו חלח (ג) ג"כ מול שמני עם עס מול י"ג סו' מזווג אמנס יס זיוג"ס אחריס כנליל כין כזכא כין כזימא כין כזי"ן. ואפרס לך כזי"ן ומסס יובן סכל:

ד"ע כי יס זיוג ויק יוס של מוחין יוס של כח ר' וסעיין כי כסמלכות מחתקת עד ויק של ז"א היא קמנא יוס סארס סווג מעט וכו' זיוג של עמידה כלחם וכו' סווי"ת וסלני' וכסח'ס נדלח יוחד ומקבלת סארס של מוחין דו"ח' אז נקראח אלכיס ומזודנות כסוד אלכ"ס סווי"ת כחזרת סעמיד' וכסמחגלית יוחד ומנעח עד כח של ז"א וכו' ח"ה סלו ח' אז כווג סווי"ת סח"ס סלז סו' נדלח מלד סבינא סח"ת של נקבס נקי' אכ"ס (י' ואלו כני זיוגיס עולס כני' כ"ר וזכו כ"ר ח"כ"ס ונר סכח קידס לנר חוכס. אמנס כסלדק' קודס סלדקת כר חוכסס לנבס וסעיין כי סווי"ת אכ"ס וכו' אלו סעלכס יחורים סעוללס כ"ר מקבלת אוחס סמלכיס כחיקומס כחוכסס אבל כסכח סו' עולס כחך כעלס לקבלס

הגהות וחידושים

(א) פ"י גמ"ס כע"ה סער י"ב ריש פ"ח ח"ל ומזור לענין כי ח"א לקח דמור ליליה כל י"ס חמסס דמיה נס עוקי דיליה לקח חמסס חזוועת כדכר כדון דרע כי כנלולס סו' סו' כניס סכמלר דחמיה דמ' וכו' ע"ס. (ב) אטח פ"ר ו' ענין כעפר ממחיי רל כמסח' ז' וכעפר חמח' פ' עקב אוקן חלח. (ג) ע"ס סער י"ו סי"ב סער כ"ח ע"ב. (ד) סיון ע"ח סער סו' סוף פ"א וכעפר סקעפוח דמיה ע"ד. (ה) פ"י כסח'ס ערס כקומח' אז סס ח"מ עם ח"מ חסר מלל עם ח"מ וכן סו' כעפר סטעס דק"ס ע"ח ע"ס. (ו) קס'ה ארך ח"ת של נקבס נקרא ח"ה'ס ואפרס להניס שאו כנלח סד סבינא כח"ת של כקבס סח"ס נקרא ח"ה'ס ור"ל כסכח'ס נדלח סו' עם ז"א סיו' סו' ח"ה דלמח נקרא ח"ה'ס ח"ה כ"ר וזכו כ"ר ח"כ"ס ונר סכח קידס לנר חוכס. אמנס כסלדק' קודס סלדקת כר חוכסס לנבס וסעיין כי סווי"ת אכ"ס וכו' אלו סעלכס יחורים סעוללס כ"ר מקבלת אוחס סמלכיס כחיקומס כחוכסס אבל כסכח סו' עולס כחך כעלס לקבלס

שאמרנו ומה שנקט ואמר זה הסדר בני חיי ומוזני לפי שבני הוא בסוד הדעה הנמשך דרך הוט הכדרה וחיי מאימא שנמשכים משם החיים שהם המוחין ומוזני מאבא ולקחה בסדר מלמעלה למעלה אלו הם תלויים בזווג אלו בני מזלות לפי שהם לורך העולם ואם יבואו עייי הנבורות ואבד העולם אבל שאר הפרטים שאינם לורך כ"כ יבואו על ידי זכות עד כאן:

י"ד יתחן בן ארבעים שנה. כבר ידעת כי יתחן ורביקה הם בסוד יסווי"ת ואברסס ושרס הם בסוד או"א כני' דרי"מ (ח) והנה כבר ידעת מ"ש בסוד חסם צנינס כי יסווי"ת שניסם נקי' צינס ולכן סיס יתחן בן ארבעים שנה בסוד בן מ' לבנים:

ויתרוצצו הבנים בקרבה ותאמר אם כן רמה זה אנכי

כבר ידעת כי רבקה באה לתקן לחוס (י) ובדאחא חוקף כח הנבורות הבאים מלד יתחן ביושבו עם באר לחי דואי וחסר בבאר שהם אטום כי עקרה היא כי או וייעתר ויחמד לו סי עשה לו החירס בלוחו באר ואו וחסר רבקה אשתו ובדאחא הנבורת הדינין שבקרבא אמרה אי"כ למס זה אכני כי רחאה כי אין לך חקון בא על ידס כי ארדבס סיס מתחשם עון הקלפס וקין סיס חודר לסתגבר ורואה לסרוג אה אחיו בצעננס דכתיב ויחזלאו הבנים בקרבס לבון רינין מוח ולכן אחרס אס כן למס זה אכני וחסך לדרוש אה סי ואז נאמר לה כי לאחירא כי ממעיס ופדרו אה מעל אחיו זה לקדושס וזה לקליפס ואח"כ ואוס מלאוס יתחן וכל לך הסעגרות ישערב ארסי"ד בנשמות כלס יעובו לקדושס ויתפדרו כל פועלי און ואז ישאר יבש כעך בלא קדושס כלל ואח"כ רב יעבוד לציר ויתבעל כחו מן העולם א"כ תיקון גדול הוא לה כי אז יתוקן עון קליפסא וזוכתה כנחש ותוכל לומר קניתי אה סי בזמן שזינא יקי מוולל וסנה חומיס בצעננס בלוחיות אי ח"ס ואי מ"ת כי הדשעיס נקי מתיס וסיה גי"ב אמר כנס אכני סוכך למוח זכוי ויזא הרשון ארמוני ז"ס עולס הסוכו חחילה ואח"כ סכבו כי סקליפס קודמת לפרי בסוד (בדלשית אי' צ') והארן סיסס חכו זכבו ואח"כ סכו וסוהך על פני חסוס אלו הם סקלפות זינאו ראשונס ואח"כ ספרי סקי' רוח אלסיס מרחפת על פני המים בתיקון הסוכס סנקי מ"ס אז מ"ת פרי"ח ר"ל כשרוח אלסי"ס שהוא רוחו של משיח בנח הסוכס שהוא על פני המים אז המיחס לא חוזר עוד ויבולע הסוכס לנחח וזכו מ"ת פרי"ח ואז ויחמד אלסיס יסי אור ויסי אור שהוא ספדי וסכן. וז"ס ואח"כ בן יזא אחיו ודו אוחוס בעקב עשו ואפ"י סיו"ד סססליך דרס"ל אה עקב עשו בא יעקב ואחשו לחלקו (י) וסרימס בראש ולכן נקי יעקב איס חס כי בן שסיס שנס בלדה אה ח"ס ועשו ארמוני כולו באדרת סער מלוכס בקליפס סנקי שעריו שסס בעלי שער מססעידוס של ציח סכסא שאין למעס מהס. וסיס איס יודע ל"ד איס הרס רמו יחוס שלו מקודס כי קין סיס עובד ארמס איס שרס ממקוס סמנאל"ס שס סרדיס וסמויקוס אבל יעקב יחסו איס חס וישב אלסיס בסוד (שמות ט' כ"ח) סבריס הסוכניס סכרעיס ומכרית בין מ"ס למ"ס כי ויבדל אלסיס בין סוכור ובין סוכופך ואז ויקרס אלסיס לאור יוס ולסופך קרס לילה ויסי ערבי ויסי בוקר יוס אהד מערביס פעס שניח ע"י ארס ולכן לשון ויסי ססיס סכל לילה ורמו לזס סללות סמר סנקי לילה ססוכס יוס אהד לסי כי אלך סניס בעריו כיוס אהד ואז בסיות יוס אהד שלא יודע לא יוס ולא לילה מגודל הסעגרות אז יסיס מוכרס סידל אלסיס בין סוכור ובין סוכופך וזכו וסיס לע"ח ערבי יסיס אור בזמן שיגמו לל"ע ערבי ואז יפרע ססי"ת מלדוס סרעסעס וירכסס בלשוני וירמסס בחמתו בחוק סנה של יין בתוקף סניבירות וז"ס (ישעי' ס"ג ג') פורס דרכי לבדי וכוי ויוכן עתה מ"ש ומעשתי און איס אהי ר"ל סתעגרות סע"י סריס של עמגין כבר כלה אוחס וספרי"ס ממנו מבין ישראל כי כבר כליתיס וארמסס בחצתי ואז כל סתלבוסיס שלו ססס כשמות ישראל ססיו מערביס בסיס יגאל אוחס ויכרסס סילת מחוק פסולת וכל זס סריבו יסיס עס סתאל"ס שר ארוס ססי"א

בזמן הוא מכה שלשה מוחין וסס שלשס סיווי"ת שסס י"ב אוחיות ועס סכמי' סכוללה אוחס סרי י"ג לזס סס י"ג חיקונים אכל למעס בז"א איס כי אס מי לפי סלמעלס לא יס ניק' ולכן כל סיי"ג סס לדיקנא של דכורא אמנס בועיד יס נוקי' ולכן סססי"ן סס שלשס שבשלבס שמוח סס לנקבס ומה שנשאר בו סס גי יסי סס מי אוחיות ולכן סס חשעס חיקונים בדיקנא של ז"א ולמעלס. סס י"ג ומאלו סיי"ג סניס וסס סס מזלות שמהס סספע מול לפי ססס סמהפעטיס ויתר וסס מול נוזיר חס"ד ומול ונקי"ס ואלו ססני מזלות סס מזדווגיס ומסס בא סספע לזוין ולזס ססערות מניעיס עד ססיבור כדי לסספיע לזוין סמחחילין מן ססיבור ונו"ל"ר סול אוחיות ר"ן וסול בינס סקי' ר"ן וסול מרס סמניית ולכן סיו סמנס בנדיס לכסן גדול לפי סססס זקן סול בינס וסוקן סול לבוש כדכתיב לבשוים כהלג חויר וסוקן סול ונק"ס עיס ססול בחינת מלכות ומזדווגין כאהד ואלו ססני מזלות סס ססני עיפין סתרי"ל ססיו חלויין בזמן אסרן כמדי"ס כשמן סעוב על סרלש יורד על סוקן ופי סענין ששמן סעוב סול אור ממכסס וז"ס חז"ל (א) סרגיל ששמן וזסס לכמסס וסמוחין כלס מכוויסס לחמסס ונקי' על שסס לזס אהר כשמן סעוב פיי ססדר ססלנבנות או"א סתלנבניס בזו"ן ואו"א מלביסיס אי"א אבא מלביס ארוע ימין ואימא ארוע סמאל וז"א מלביס לזס של אי"א עד ססיבור ונקי' דז"א מלנבס יך סמאל ססול סוד של אי"א עד ססיבור וזיס בזוכר איכו בנלח ואיכו בסוד וזקן ארין מניע עד סיבור מלל סמניע עד רלש ז"א וז"ס כשמן סעוב על ז"א סססמן ממכסס כסמחפסעט יולא וסוקן סול על סרלש סמס של ז"א אבל קודס סיגייע לרלש יורד על סוקן וסול זקן אסרן סעולס עד נוזר ססר יורד על פי מדוחו פיי על פי מדוח ויי ססס ססערות ססס ויי כמבואר לעיל (ב) סערות ממש וז"ס על פי ססער ממש וכססלור סזס מניע לרלש ז"א סול נוחן לנוקבי' וז"ס (סיר ססריס צ') אזי ויבנה וזי ער קיל דודי דופק כי סלכות בזמן סננות ססול דומס לילה סול יסיס אהנס בתי' לב שסס און בו סנס זכו וזי ער קיל דודי דופק סול בחינת סווג סעעסס במלוח סלילס אז קיל ססרנגול לפי סססכוי סול מלד יסוד שסס ולזס מערד סרלס לעסוק בחורס כדי לסיעע בזווג ססול ואז סקיביס דופק ספתח גיי' ואומר ספתח לי וכוי סרלשי נמלל על ססול סוכור סיווד ססעערות על רלשו ססול יסיי בלמוי כזס וי"ד סול סול וי"ד גיי' קונו"ת רכסי לילה ססס ססערות סרלשו סמחפסעטס ללחוריו בראש מלכות ססיל מלחוריו וז"ס (סס סי י"א) קונו"תו סתלסס מלחיס רסיסיס לחס לילה ססיל מלכות ובאלו בני מזלות סיסס ספילת יתחן ורביקה וז"ס ויעתר יתחן ופי רז"ל (ג) מה עתר זס מספק סכבוהס כלוי יתחן סיס מתפלל למול סנקי ונקיס סמסס סיסס ריכיס אשחו ורביקה סיסס מתפללת למול סנקי ונקיס ססר סעל בני דכורא וכל אהד סיס מתפלל ללכך מה ססיס מתפלל חצירו וז"ס אכח אשחו. אז ירלש סמלח נוכח ר"ל נוכח מול בני וסיס מתפלל למול סממנו סיסס לריכס אשחו ומ"ש ויעתר מלכון סרע"א ססול ארנ"י בתלמי סעונס סרע"א כרוע סענר סוס וסול מול ונקיס וסאלף סססר סמנה סרע"א סול א' סתללקה לסיס סזס ב"ל סנו"ל"ר וי"ו סנקי"ס וזכו ויי עתיר ססול במול ונקיס לסי סיס יתחן מתפלל כנוזל ורלמי ססול במול ונקיס יס בו י"ב אוחיות מלוי ארניי כנגד י"ב סיס במול מלד כנוזל ולזס סיסס רביקה רלויס לנדה י"ב סעמיס גי"ר (ד) אלא לפי סתמסס למס ז"ס אכני בעבור סלכר של סרינוס גי"ב עשו סתח רחמיס זנס יעקב

בנה וסעמיר י"ב סעמיס וזכו יוכן גי"ב מ"ש חז"ל פה בנלח חאלב ססס אלו ססני מזלות פת סול לח"ס ססס גי סיווי"ת כמנין מוילוי וכן גס כן מלי"ת שלשס סיווי"ת ובעס י"ב אוחיות סבמול ונקס ומוזוג אלו ססני מזלות יבא לך סמוזין ומיס בנשורס ססתח סמיס סס סססרדיס סמחפסעטיס ללחין סוף אלא סנוצינל דקדקדו"ת

(א) מתי"ת דסי"ת. (ב) כסוק וזלה סולוח יתחן. (ג) סוכה ר"ד ע"ל. (ד) סוכי כמלד פססס ז' פי סני. (ה) אהת עק' ו'. (ו) עיין עהר סססס ד"ד סס"ב (ז) לעיל כסוק לה נכח אסס. (ח) עיין לקמן סוסיס כסוק וירי אה אהד מרעס סמסססס סרד וסענר סלנוליס הקדסס לני לליה ע"כ

הגהות וחי' דר' יוסף

עוד בונה אחרת לשלג

וישקה ישקב יכוין כי פ"י הבונה של השלג שהיא בשם **צמרכד** הוי"ה אדנ"י שניסוד וני"ח ומ"ז שגמטה מהס ג' רי"ז כחנורא במקומו ויחנורא בשורשם שה"ס רי"ז שבנינה וה"ס חרב גלות הפלגתי כי בחמלה לא נעלה פ"י השלג כי אם ג' אלפין של ג' אה"ה ופחה פ"י יתוד זה נגעלו ג' מיטאו אה"ה בשלמות ויפסה מהס חרב הנזכר וכ"י יסוין במלח יערב שהא ג' ב"ש הוי"ה אדנ"י ובמלח מלאכים שאו שה"ס ב"ש מלאך שהוא ג"כ ב"ש הוי"ה אדנ"י הרי ד"ס הוי"ה אדנ"י שגמטה מהס ד"ס רי"ז המזכר וכ"י יעלה אל עשו אחיו להכנישו פ"י חרב הנזכר :

כונת המלח ימרח מלחו בשלג ג"ס ויסוין להמשוך ג' אלפין של ג' אה"ה במילי הג' אלפין ג' שלג והס בנינה להמשיכס במלחא דרי"א למתק הדינים שבחינה המלחא ויתרחט במלג והוא פוזב מלוד להסיר הכעס והשכחה :

וע"ב טבילה בהפשרת שרנים

יאמר פסוק ששה גדולת ויסוין שש"ס נארין דפני ארץ יאירו ל"ה להכניפו י"ס דקל"ו היונקת מ"ה ובש"ן דעשה יסוין שהיא מחשך מבינה א"ס שהוא אלהים דודי"ן אל"ף למ"ד כ"י יו"ד מ"ס להכניפו ולשרוף ד' ספי' דקל"ו ויסוין שאס פנס והאריד לא"א למטה יסוין להפלת למעלה ויהיו ז"ן מלבישים לא"א וע"ק ויהיה מלביש פ"ק לא"א וז"ן כבוד לטעיה כחלג חומר :

במקוה של הפשרת שלגים יסוין שפ"י שמוזל בשלג הנפטר מתקרר נוף האדם והוא סיבה לשיחחמס הטף אח"כ כטודע כחש ולכן יסוין להפלת נפשו ורחש כבוד מ"ן פ"י שיחנורא עם ו"ה כטודע וע"י העלאת מ"ן לבינה מסרבים האורות למעלה מן הפרסה כבוד האורות הנמשכים מליטרות הדיקגא ונקבץ הפרסא ומתברך מוין פילאין עם מוין תחלין ואלו הוא כבוד הו"ה כי אום הו"ה ה"ס הפרסה וב' ההי"ן ה"ס תרין מוין מוין החבר כבוד לזר ה"ה י למעלה וי למטה ך בחלופיתא וע"י מתחברין יחד בינה ותנונה ונעשים פרט' א' ונעשה זיווג העליון פ"י השלג שה"ס ג' אלפין דג' אה"ה במילאס שנפשרים פ"י תמימות של הנברות שפ"י נעשה היוזוג ובחינה השלג שנפטר ונעשה מ"ס מובל האדם ונש"ה כי לשלג יאמר היה ארץ כי פ"י השלג נעשה סוד הו"ה כי יש אס למקרא יש אס למסורת ובהגיו אלו המ"ס למלטת נעשה ארץ ויסוין שמוסר נפשו ורחשו ומעלה רוחם עם ו"ה שכנס למקום העליון חסר דחסר אימא פילאה כבוד מ"ן וע"י ק מתרבים האורות של הפרסא הבאים מסוד דיקגא פילאה וסוד ג' ראשונה דאימא סוד שלשה אלפין דג' אה"ה במילי יודי"ן אלפיו"ן ההי"ן ושלים וטקמים ויואלים דרך הפרסא סוד יהו"ה ושלין מוין תחלין לקבל פילאין וכללים יסו"ה ב"א"א ומסו' השלג הנפטר ונעשה מ"ס למטה וכשתפשט במל' נעשה ארץ ו"ס כי לשלג יאמר הוה ארץ :

יתוד ראחר גיגול השלג

ערי נאר פט לה פלי גימ' י"ק יסוין להסח מחיין דקל"ו כי י"ק שלה כמנין ב"ש ה"ן והס אחיות שאין להס זוג וסודם בבליה וחלפה וכבר טודע שהמס יולאים תרין לשרין שהס מחיין של הקל"ו ויסוין להביאם אל הקחשה פ"י שיחנורא אל האחיות עם ב"ה מ"ס חיים ויסוין כי ב"א"ד שלה אי"ל ה"ה יח"ם (יתוד זה) יאהדומה"י פנ"ז ג' קב"ז שהא אדנ"י בריבופ כה א' א"ד אד"ג אדנ"י וע"י יתוד זה יתחטק וגם יתחטק ד"ל אחיות מילי אצוילי חדני כה אל"ף למ"ד פ"א דל"ה למ"ד ח"ז ס"ן ואל"ז ס"ן יו"ד רי"ז

דל"ס ויסוין אל"ד יהו ל"ה אחיות הח' כי החי"ז שהיה במילי יו"ד :

ענין ארץ טורס תיקון כל הפנמים שעולה לנ"ס הספקת כשיעשה הספקה של ג' ימים הטובה הוא למתק כל דיני רחל ומחשיכס לה י"ס ואלו מתקשפת ככ"ד קיאופים שהס אלף חק"ס וגם סוד ב' נברות זולת ה' גנ"ו (קב"ד ע"א) יש לה כח"ש בטוטת ק"ש יכל נטרה ה"ס שס ב"ן שג' פנמים ב"ן ג' אלף מ' וסוד ה"ס כל אחר כלולה מפטר הרי ק' וכל ג' ב' אלפין וחג"י פמנין ימי מלה הספקת וואת הטובה של השלג כמו שהיא חסונה לעיל בהפסקת השלג ולדיך לעשותה ביום ג' של הספקה והשלג עולה לנ"ס הספקות וע"י ואלו הספקה סס ק' ויס ד"ל ימים יתרים כי יום שלישי ששמה טבילה סמ' של השלג גרס שמל' החומר פנ"ס עם ז"א ואלו יס לה סוד מילי דמילי דהרנ"י שהס ד"ל אחיות :

עוד בנות השלג פנינו כי ירוש הוי"ה הוא מה שהיה בשפת הפנס אך פחה שעלים א"א וממסס ז"ן יסוין י"ב הוי"ח כסודן. **ש"ס** האפוסס הנזכר בכל מקום הוא הוי"ה דפנימיות דעת דרי"א דאלילות כה **יהוה** יוד מולס נשמה לנשמה דדעת כ"א לירי כמה פניו "ד"ו ואל"ז קמ"ן רוח בחלמי. ה"א אחרונה בלירי נפש בחי"ן דדעס. פ"ח שער השמות פ"ג ע"ס :

וע"ב אל סדרהו ולהיה

גם מלאכי ככ"י מרי ולה"ה **ברוך** ג' מל' ובינה ל' חכמה ו' ח"ס ך' כתר ומסס' לזה כי אימא של כלה היא קדמת ואח"כ אביה ואחר שתייחדה עם אמא ואביה מזדווגת עם זונה תפארת ושלה עמו עד הכתר פכ"ל . ואפשר שאין זה כ"א בברוך של הסמידה כנראה מהתיקונים דל"ז פ"א :

ש"ס י"ב הוא זה המוגבל ומנוקד ומשפסס בשמימיות השלג כשהינה מהצנפת **יה יה ויה ויה יה** בשמל"ו שכ"מ **ובמקום** : : : : : אחר מלאחי ו"ל שס ב"ן י"ב ב' ולין מחסין לזוט דע כי שס ב"ן י"ב הוא שס זה **יאאההדיזנהיה** שסס י"ב אופיות והנקודות הוא שהגנישום מפי הגדלים שלא יתחשו בו וכשהוא לדיק שס אה"ה מסייש במחבתו וסס הו"ה בדיבורו וסס אדנ"י במחבתו שג"מ :

רחם ג' ב' הוי"ח דטור ומלח ג' ב' הוי"ח דוקה ומזיווג ב' מולות אלו בול לאדם כמון כנזכר בפ' משנת פת במלח כו' פי' בס' הניפית נוף ג' :

יוצר דפרנית דחול ב' סכ"ל דטק' דבריאה וול' דשארית ב' סכ"ל י"א דבריאה ודליל שנת בהכ"ל אימא ודשארית בהכ"ל אבא דבריאה ודליל כסוד בטק' דה"א ודיוס דה"א דבריאה :

משרי סימן י"א לדיקת תמים תשר דרט וברשעתו ישל רשע יזנן במה שמיא סרב ולה"ה על פ' ימור נא רע כו' וגם כמ"ס על יוחנן כ"ג ור"א שגבל חלקו חוק. וגם פסוק לדיק מלה נחל' יבא רשע תחתיו יזנן כמ"ס. וגם פסוק סן לדיק בארץ יולס אף ב' ס' גם פסוק מפרי פי איש ישבע פוג וגמול ידי אדם ישב לו יזנן בהקדמה כג"ל וכמה שבהיא הוא ז"ל על המוכיח למכירו ואינו מקבל גם כזה יזנן פ' תשאים חרדף רשע ואלו לדיקס וט' :

ז"ך סרב ז"ל דע שהמנוגלל המגלים נוטל חלקו ותלק חבירו כסוד יזנן רשע ולדיק יבש כי אוחו הגבוש שפכה רשע זה פ"י קלת דקוחיו ומשיו (קב"ה ע"א) המוכיב ולא זכס ללוקמו פחה המנוגלל המגליתו לוכשו חסו ולדיק ילבש והאס יוחנן כ"ג שמש ככהנה גדולה פ' שגס וטודלי שפ"י סבודותו כמה וכמה לבושין דיקר עשה לו אלא שאח"כ נעשה לדיק או אדר כל התלקים סמוכים סכס ובגס דוגמס חמג